

1. Ten, któ - ry stwo - rzył ca - ły świat i z pro - chu
 zie - mi wy - wiódł mnie, dał o - biet - ni - cę
 lep - szych lat i z grze - chu ludz - kość dźwig - nąć chce.

1. Ten, który stworzył cały świat
 i z prochu ziemi wywiódł mnie,
 dał obietnicę lepszych lat
 i z grzechu ludzkość dźwignąć chce.

2. Miłości nieprzebraną toń
 na nędzną ziemię Stwórcą zlał
 i podał ludziom zbawczą dłoń
 i na ofiarę Syna dał.

3. Ach, co za wzniosły Boski plan!
 Jak dobrotliwy Stwórca jest!
 Na ziemię przyszedł Chrystus Pan
 i dał nam ducha swego chrzest.

4. Lecz tu nie koniec Pańskich łask,
 bo Pan nam powołanie dał,
 Królestwa zapowiedział brzask,
 gdzie żywot wiecznie będzie trwał.

5. Dziś już Królestwa przyszedł czas,
 a kto cierpliwie znosi ból,
 ten zyska chwałę z Panem wraz,
 bo go do nieba weźmie Król.

6. Przemienie trud i zniknie znój,
 i sprawiedliwy będzie rząd.
 Pan w niebo weźmie Kościół swój,
 udoskonali ziemski ład.